தென்னகம்

ஆசிரியர்: K.A. மதியழகன்

மலர் – 1 | 25 – 12 – 59 வெள்ளி | இதழ் – 49

காங்கிரஸ் பொருட்காட்சியும் காமராஜர் ஆட்சியும்!

ஆண்டுதோறும் டிசம்பர் திங்கள் கடைசி வாரம்முதல் நாற்பது நாட்களுக்கு தேனாம்பேட்டை காங்கிரஸ் மைதானத்திலுள்ள மரங்களின் இலைகள்கூட வைரஒளி பெற்றுவிடுகின்றன. 'எல்லா வழிகளும் ரோமாபுரிக்கு செல்லுகின்றன'' என்ற பழமொழிபோல் எல்லா பஸ் வாகனங்களும் மைதானத்தின் பக்கம் திரும்புகின்றன.

காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நடத்தப்படும் பொருட்காட்சி, வேறு துறைகளிலே மக்களைச் சந்திக்காத காங்கிரசுக்கு பெருந்திரளான மக்களை கூட்டும் அரங்கமாகவும் விளம்பர கேந்திரமாகவும் அமைகிறது.

முறைக்கேடு! ஓரவஞ்சனை!! சட்ட விரோதம்!

மின்னொளியால் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கும் பல்வேறு பகுதிகளும், ஆடலும் பாடலும் திரைஅரங்கமும், கண்ணுக்கும் களிப்புக்கும் குளிர்ச்சியான பல கவர்ச்சிப் பொருள்களும் ஏராளமானவர்களை வந்து போகச் செய்கிறது.

கருத்தும் களிப்பும் அளிக்கக்கூடிய பொருட்காட்சிகள் பெருக வேண்டும். தவறில்லை. நெடு நாட்களாக தேர், திருவிழாக்களிலும். உற்சவ நெரிசலிலும் மயங்கிக்கிடந்த மக்கள் நவீன வாழ்க்கை முறைகளில் பங்கு கொள்வது வரவேற்கப்படவேண்டியதுதான் வளர வேண்டியதுதான்.

ஆனால் காங்கிரஸ் பொருட்காட்சியின் மூலம் வரும் லட்சக் கணக்கான பணம் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியின் நலனுக்கு பயன்படுகிறது. மக்களுக்கு கொஞ்சநேர மகிழ்ச்சி மிச்சம். காங்கிரசுக்கோ பணம் மிச்சம்!

காங்கிரசாக இந்த பணத்தை மக்களிடம் பெற்றால் நாம் மறுப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் காமராஜர் ஆட்சி செய்யும் சென்னை சர்க்காரின் பல்வேறு இலாகாகளும் இந்த பொருட்காட்சியில் பங்கு கொள்கின்றன.

காதி இலாகா, கல்வி இலாகா, போலீஸ் இலாகா, மின்சார இலாகா என்று பல்வேறு இலாகாக்களும் பொருட்காட்சியை பெரும் அளவில் ஆக்ரமித்துக் கொள்கின்றன.

சாதாரண பார்வையாளருக்குச் சர்க்கார் நடத்துகிறதா? அல்லது கட்சிநடத்துகிறதா? என்ற வேறுபாடுகூடத் தெரியாது.

இதனால் வரும் கட்டணம் ஒரு கட்சியின் கஜானாவிற்குத் தான் போய் சேருகிறது.

தேனாம்பேட்டை பொருட்காட்சியில் சர்க்கார் இலாகாகளை நீக்கிவிட்டால், மிஞ்சக்கூடியது 'எவர் சில்வர்', வளையல், பிரம்பு நாற்காலி கடைகள்தான்!

சர்க்காரே பொருட்காட்சி நடத்தினால் அர்த்தமுண்டு. ஆளுங்கட்சி தனது நலனுக்கு பயன் படுத்தியது என்ற குற்றமும் வராது. சர்க்கார் பணம் முழுதும் காங்கிரஸ்காரர்களுடையதல்ல. காமராஜர் ஆட்சி தன்னுடைய செல்வாக்கையும், அதிகாரப் பொறுப்பையும், சொந்தக் கட்சி வளர்ச்சிக்குப் பயன் பழுத்துகிறது.

இந்த பொருட்காட்சியில் வருமானமாகவரும் ஏராளமான பணம் எவ்வளவு ஊதாரித்தனமாக செலவிடப்படுகிறது, யார் யார் விரயமாக்குகிறார்கள், யார் யார் இலாபம் பெறுகிறார்கள் என்பது காங்கிரசிலே அக்கரையுள்ளவர்கள் ஆராய வேண்டிய விஷயம். இந்த பாரபட்சம் ஓரவஞ்சனை உண்மையல்ல என்று மறுக்க முடியுமா?

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போன்ற மற்ற கட்சிகள் பொருட்காட்சி நடத்தினால் இதைவிட மக்கள்வரக்கூடும். சர்க்கார் இலாகாக்கள் கலந்துகொள்ளுமா?

முப்பத்திரெண்டு ஆண்டுகளாக எஸ். ஐ. ஏ. ஏ. மைதானத்தில் நகரின் மத்திய பகுதியில் தென்னிந்திய விளையாட்டுச் சங்கத்தார் நடத்திவரும் பொருட்காட்சியில் ஏன் சர்க்கார் இலாகாகளை காணோம்?

காங்கிரஸ் சர்க்காரின் இந்த செயல், முறைக்கேடானது. பாரபட்சமுடையது, சட்ட விரோதமானது, இழுக்குத் தேடுவது. என்பன போன்ற குற்றச்சாட்டுகளை பார்க்போர் பொருட்காட்சியைத் திறந்து வைத்துப் பேசுகையில் ராஜகோபாலாச்சாரியார் குறிப்பிட்டு சில இலாகாக்களையாவது மற்ற பொருட்காட்சியில் பங்குகொள்ள செய்ய வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார்.

அவர் மந்திரியாய் இருந்தபோது அப்படிச் செய்தாரா என்ற பதிலே குறைபாட்டிற்குப் பரிகாரமாகிவிட்டது.

"இல்லை! இல்லை! இப்போதெல்லாம் பொருட்காட்சியின் இலாபம் கட்சி நிதியில் சேருவதில்லை. ஒரு டிரஸ்ட் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதனிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அரசியலுக்கு அல்ல'' என்கிறார் காங்கிரஸ் பொருட்காட்சியின் செயலாளர். சர்க்கார் இலாகாகளின் வாடகை வருமானம் அதிகமில்லையாம். பொது மக்கள் ஆதரவுள்ள விளம்பரசாதனத்தை பயன் படுத்துவதில் சர்க்கார் அக்கரை காட்டுகிறதாம்! இதுவும் பொருட்காட்சியின் பொறுப்பாளர் கூறும் சமாதானம்!

சென்ற சில ஆண்டுகளாய் டிரஸ்ட் என்றால் அதற்குமுன்பு இருந்த நடைமுறை என்ன?

அரசியல் கட்சிகள் அமைக்கும் அறநிலைய நிறுவனங்களின் தன்மை நாட்டுக்குத் தெரியாதா? சர்க்கார் இலாக்காகளினால் வருமானம் இல்லை என்றால் அதனை இழந்துவிட்டு பொருட்காட்சி நடத்த காங்கிரஸ் முன்வருமா?

மக்கள் வரிப்பணத்தின் கதி!

அவனியின் பவனி!

"ஐம்பதும் - அறுபதும்!"

★ ஜனநாயகமா? கம்யூனிசமா?

★ பிரிந்து நிற்கும் ஜெர்மனி ஒன்றுகூடுமா?

★ காமன்வெல்த் கூட்டு தேவைதானா?

★ காலனி நாடுகளில் விடுதலை முழக்கங்கள்!

கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் (1950-59) மீண்டும் ஒரு உலகப்போர் தோன்றும் என்றே பலரும் எண்ணினர். உலகின் பல பகுதிகளில் நடைபெற்ற காழ்ப்புக்கான சம்பவங்கள், போரின் வேராக மாறுமோ என்று அஞ்சினர். தென்கிழக்கு ஆசியாவிலுள்ள கொரியா, வியட்நாம் போன்ற இடங்களில் சச்சரவு கிளம்பிய போதெல்லாம், உலகப்போரின் துவக்கம் என்று கூடப்பலர் சஞ்சலப்பட்டனர்.

சென்ற இருபது ஆண்டுகளும் (1940-1959) மனித வரலாற்றின் முக்கியமான பகுதிகளை நிரப்புகின்றன. முதல் உலகப் போர்வரை, அதில் பயன்படுத்தப்பட்ட போர்க் கருவிகளையும், முறைகளையும் கண்டு அகிலமே வியந்தது. மனித அறிவின் சாதனையைக் கண்டு மெச்சியது. ஆனால் அணுகுண்டு கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பின்பு அவைகள் எல்லாம் மக்களின் முன் மிக சாமான்ய சாதனைகளாக மாறி விட்டன. கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் எந்த நேரத்திலும் யுத்தம் வெடிக்குமோ, என்ற எண்ணத்தைப் பொய்ப்பித்தது புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட அணுகுண்டுகள்தான் என்றால், அது மிகையாகாது. பெரிய வல்லரசுகள் எல்லாம் இன்று தங்களிடமுள்ள அணுகுண்டைக்கொண்டே தங்களின் பலங்களை எடைபோடுகின்றன. பொறுப்புகளும் வளர்ந்துள்ளன, மிக எளிதில் ஒரு நாடு, மற்றொரு நாட்டைப் பிடிக்கலாம் என்ற எண்ணத்தை புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் பொய்ப்பித்துவிட்டன. ஒவ்வொருநாடும் அது சிறியதானாலும், அளவில் பெரியதானாலும், தங்களிடம் அணுகுண்டுக்களை போட்டி போட்டுக்கொண்டு சேர்ப்பிக்க முயலுகின்றன. அதன் மறைவில்தான் தங்களின் பாதுகாப்பு உண்டு என்று கருதுகின்றன.

அன்னியன் பிடியில் சிக்கித் தவித்த ஆப்பிரிக்க, ஆசிய நாடுகள் பல தங்களின் அடிமை முத்திரையினைத் தகர்த்தெறிந்த பருவம் இதுதான். மேற்கத்திய வல்லரசுகள் ஏகாந்த காலத்தில் ஏற்றங்கொண்டு, கீழ்த்திசைப் பகுதிகளை தங்களின் வேட்டைக் காடாக மாற்றியிருந்த நிலைக்கு பல நாடுகளில் முற்றுப் புள்ளி வைத்துள்ளனர். இது மனித சரித்திரத்தின் முக்கியமான திருப்பமாகும். இதனை ஒட்டி பல விளைவுகள் உண்டாகியுள்ளன. ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, அரபு உலகம், ஆகிய பகுதிகளில் உலகின் பெரும் பகுதியான மக்கள் வாழுகின்றனர்.

அவர்களின் முடிவுகளும், அரசியல்கொள்கைகளும்உலக அமைதிக்கு முக்கியமான காரணங்களாகும். இதனை எளிதில் அலட்சியம்செய்துவிடமுடியாது. இதுவரையில் அவர்களின் முடிவை ஆண்டையாகயிருந்த அந்நியர்கள் உருவாக்கிவந்தனர். சொந்தநாட்டின் உரிமையற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். இன்றோ நிலைமைகள் தலைகீழாக மாறியுள்ளன. அவர்களின் முடிவுகளையும் போக்குகளையும் மாற்ற உலகின் எந்த சக்திக்கும் வல்லமை கிடையாது, அமெரிக்கா சோவியத் ரஷியா போன்ற உலக வல்லரசுகள் எல்லாம் விடுதலை ஆரம் பூண்டுள்ள இந் நாடுகளின் துணையை நாடி, பல்வேறு முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுகின்றன். பின் தங்கிய நிலையிலிருந்து இந் நாடுகள் முன்னேற, முன்னேற உலக அரசியல் அரங்கில் இந் நாடுகளின் நிலையும், பங்கும், பொறுப்பும் நிச்சயம் வளரும்.

முதல் உலகப் போருக்குப் பின் ஜாரின் கொடிய ஆட்சியினை ஒழித்துவிட்டு கம்யூனிஸ்டுகள் ரஷியாவில் பதவியினைக் கைப்பற்றினர். 1917-ம் ஆண்டு இரஷியப் புரட்சி மனித வரலாற்றில் காணப்படும் முக்கியமான சம்பவமாகும், பொதுவுடமைத் தத்துவம் அதுவரையில் பல் கலைக்கழக வகுப்பு அறைகளிலும், அரசியல்வாதிகளின் உள்ளங்களிலுமே உலவிய நிலைமாறி அது உலகின் நாலில் ஒரு பகுதி மக்களின் வாழ்க்கைத் தத்துவமாக மாறியது. அத் தத்துவத்திற்கு புதிய பொலிவு ஏற்பட்டது. அதனை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு, கெட்ட போரிடும் உலகை வேருடன் சாய்த்து, புதியதோர் உலகமே அமைக்க போர் முழக்கமிட்டுக்கிளம்பினர்.

பொருளாதாரத் துறையில் பின்தங்கியநாடுகளும், அரசியல் துறையில் காலனிகளாக உள்ள நாடுகளும்தான் கம்யூனிசதத்துவத்தின் பெரிய வளர்ப்புப் பண்ணைகளாக இருக்கின்றன—இனியும் இருக்கும். வறுமையும், இல்லாமையும் கொழித்துள்ள நிலப் பரப்பில் வெகு வேகமாக பொதுவுடமைக் கருத்துக்களுக்கு வரவேற்புக் கிடைக்கின்றன. சோவியத் ரஷியாவைப்பின் பற்றி அலை அலையாகப் பல நாடுகள் அதன் கொள்கை வழி நடந்ததை பல சம்பவகள் சுட்டுகின்றன. கம்யூனிசம் என்ற தத்துவத்தில் சில கோட்பாடுகள், வளர்ந்துள்ள இன்றைய நிலையில் சாத்தியமற்றதாயிருக்கலாம். ஆனால் அதன் அடிப்படைக்குறிக்கோளை எவரும் எளிதில் புறக்கணித்துவிட முடியாது.

1947-ம் ஆண்டு வெள்ளையன் வெளியேறியபின், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் அரசியலில் கம்யூனிசத் தத்துவத்திற்குள்ள நிலைஎன்னவென்றே உலகு கூர்ந்து கவனிக்கிறது. உலகின் கவனத்திலுள்ள பல முக்கிய பிரச்சனைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். குறிப்பாக மேற்கத்திய வல்லரசுகள் இதனை மிக அக்கரையுடன் கவனித்து வருகிறது. ஆசியாவில் சீனாவும், இந்தியாவும்தான், நிலப்பரப்பிலும், மக்கள் தொகையிலும் மிகப் பெரிய நாடுகள். மற்ற நாடுகள் அனைத்தும் இவ்விரு நாடுகளுடன், ஒப்பிடுகின்ற அளவு பெரிய நாடுகள் அல்ல. உலகின் கீழ்திசை அரசியலேசீனம், இந்தியா ஆகிய இரு நாடுதளைப் பொறுத்துத்தான் உள்ளது.

சீனம் கம்யூசப் பாதையில் மிகத் தெளிவாக நடந்து செல்கிறது. அதன் நிறைவேற்றத்தால்தான் சீனமக்களின் எழில் வாழ்வு பின்னிக்கிடக்கிறது என்று மனமாறக் கருதுகிறது. அதற்கு மாறாக இந்தியா தனது கொள்கைகளை வரையறுத்துக் கொண்டுள்ளது. ஜன நாயக முறையில் தனது பொருளாதாரத்துறையினை விரிவுபடுத்த, பலப்படுத்த முயன்றுகொண்டுள்ளது. சமீபத்தில் அடிமைத்தளைகளை உடைத்தெறிந்த இரு நாடுகளின் நோக்கும் ஒன்றிற்கொன்று நேர்மாறாக அமைந்துள்ளன. இதன் விளைவுகளைமேல் நோக்கிப் பார்த்தால் எளிதில் புலப்படாது. ஆழ்ந்து கவனித்து, சிந்தித்தால் பல கசப்பான உண்மைகள் விளக்கும். இந்திய — சீன எல்லைத் தகராறின் அடிப்படைகளில் இது ஒன்றுஎனக் கூடக்கூறலாம்.

இந்தியாகம்யூனிச நாடுகளில் ஒன்றாகி விட்டால், ஜன நாயக தத்துவத்திற்கு ஆசியப் பகுதிகளில் நிச்சயம் பல ஹீனம் ஏற்படும் உலகில்பெரிய நாடுகளில் இரண்டு அக் கொள்கையினை ஏற்றுக் கொள்ளுமேயானால், உலக ரீதியில்கூட ஜன நாயகம் என்ற தத்துவம் வலுவற்றதாக மாற்விடும். மேற்கத்திய நாடுகளின் எண்ணத்தின் சாரம் இதுதான். கம்யூனிசத்தின் வலையில், பின் தங்கியுள்ள இந்தியா சிக்கமால் இருக்க வேணடுமானல், அதன் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உறு துணை செய்ய வேண்டும். அதனைத்தான் அமெரிக்கா, பிரிட்டன் போன்ற நாடுகள் செய்து வருகின்றன.

மேற்க்கத்திய வல்லரசுகளின் திட்டங்களின் ஒரு அங்கம்தான் "காமன்வெல்த்" திட்டம். உலகிலுள்ள் நாலில் ஒரு பகுதி மக்கள் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் வருகின்றனர். வர்த்தகத்தைப் பொறுத்தவரையில் உலக வர்த்தகத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதி இவர்களின் மத்தியில் தான் நடமாடுகின்றன.

காமன்வெல்த் திட்டம் மிகத் தந்திரமாக, மேற்க்கத்திய வல்தரசுகளால் உருவாக்கப் பட்ட செயலாகும். காலத்தோடும், வளர்ந்து வரும் சூழ்நிலைக் கேற்பவும் தங்களைப் பக்குவப் படுத்படுத்திக் கொள்ள ஆதிபத்ய வாதிகள் உணர்வார்கள். அதனைத்தான் இம்முயற்சி மிகத் தெளிவாகப் பிரதி பலிக்கிறது. ஐரோப்பிய இனத்திற்கும், ஆசிய, ஆப்பிரிக்க இ[illegible]ற்கு மிடையே இது ஒரு [illegible]ப்புச் சங்கிலிஎனச்சி[illegible]ால் சொல்லப் படுகின்றது.

ஆப்ரிக்காவிலுள்ள பல நாடுகளில் இன்னும் அந்நிய ஆட்சி நிலவுகின்றது. நைஜீரியா போன்ற நாடுகள் 1960-ல் விடுதலை பெறுகின்றன. அதனைத் தொடர்ந்து அடிமைப்பட்ட அண்டைய நாடுகளும்தங்களின் கொத்தடிமை தீரக் கொதித்தெழுவர். தளை அறுபடும்— விடுதலை பூக்கும். விடுதலை பெற்ற ஆப்பிரிக்க நாடுகள் ஒன்றுபட்டு, ஒரே அணியில் திரளுமேயானல், வலுவுள்ள சக்தியாக மாறமுடியும்.

வருகின்ற பத்து ஆண்டுகளும் சரித்திதின் மிக முக்கியமான பகுதிகளாகத் திகழும் என, சரித்திரப் பேராசிரியர் டாயின்பீ போன்றவர்கள் கருதுகின்றார்கள். சமத்துவத்திற்காக போராடுகின்ற உணர்வு எதிர் காலத்தில் பெருமளவு நிச்சயம் கிளர்ந்தெழும். நாள்தோறும் வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான சாதனைகள், மனித குலத்தின் உரிமைகளை மிகத் தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. ஆதிபத்ய வாதிகள் மக்களின் கண்களை நெடு நாட்களுக்கு திரையிட்டு வைக்க முடியாது. உடலின் ஒரு பகுதி மட்டும் வளர்ந்தால், அது உடலுக்கே கூட கெடுதல். உலகின் சிறு பகுதி மட்டும் செழிப்பின் உச்சியிலும், பெரும்பகுதிமக்கள் தங்களின் அன்றாட தேவைகளைக்கூட நிறைவேற்றமுடியாத நிலையிலும் இருந்தால் அது மனித சமுதாயத்திற்கே சாபக்கேடாகும். அக் கொடியமுறை உடனடியாக ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இந்த எண்ணம் காட்டுத்தீபோல வெகுவேகமாக எதிர் காலத்தில் வளரும்.

நமது தலைமுறையில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய மாற்றங்கள் ஒருவர்க்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து வாழும் சூழ்நிலையை உருவாக்கியுள்ளது. இன்றுள்ள சூழ்நிலையில் ஒருவரைப்பகைத்து மற்றவர் வாழ முடியாது. அந்த

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

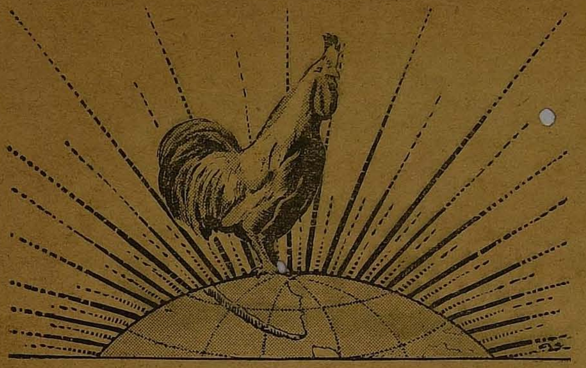

மலர் 1] [இதழ் 49

நாக நாட்டில் – – விடுதலை முழக்கம்!

[illegible]வு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும் என்றான் வள்ளுவன். சி[illegible] அச்சாணிதான் பெரிய தேருக்கு உயிராக அமைந்துள்ளது. எண்ணிக்கையில் நாகர்கள் குறைவுதான். அகண்ட பாரதத்தை அதனுடன் ஒப்பிடும்போது, நாகர்கள் வாழும் மலைப் பகுதி சிறியதுதான். ஆனால் அங்கு வாழும் விடுதலை வேட்கை கொண்ட மக்களின் மனத்திண்மை மகத்தானது. நேரு சர்க்காருக்கு சதா சிக்கலை உண்டு பண்ணிக் கொண்டிருக்கும் பிரச்சனை நாகர்கள் பிரச்சனை.

அலட்சியத்தினால் மட்டும் விடுதலை வேட்கையினை அணைத்து விடலாம் என்று கனவு காண்பதுதான் சிக்கல் அனைத்திற்கும் வேர். எண்ணிக்கையினையோ, எடுத்துச்சொல்பவர்களின் அந்தஸ்தினையோ, அவர்களின் பாரம் பாரியத்தைதையோ கணக்கெடுக்காமல், அவர்கள் கேட்கும் கோரிக்கையின் நியாயத்தன்மைகளை மட்டும் கணக்கிட்டிருந்தால், நெடு நாட்களுக்கு முன்பே நாகர்களின் பிரச்சனை ஒரு முடிவிற்கு வந்திருக்கும். பல வீரர்களை நாக மக்களும் பலி [illegible]டுத்திருக்க வேண்டியதில்லை. டில்லியும் ராணுவத்தி[illegible]ன கணக்கற்ற பணத்தை கொட்டியிருக்க வேண்டியதில்லை. டில்லிக்கு மட்டும் வளரும் விடுதலை வேட்கையினை அநுமதிக்கும் மனவளம் சற்று இருந்திருந்தால், மலை நாடு சமர்க்களமாக ஆகியிருக்காது.

இன்றுகூடடில்லிஉளமாரநாகர்கள்பிரச்சனையை அணுவாகத் தெரியவில்லை. மருந்தே சில வேளைகளில் நோயாக மாறிவிடுவதுண்டு. டில்லியின் நடவடிக்கைகள் கிளர்ந்தெழுந்துள்ள நாக மக்களை அடக்கும் வகையில் அமைகின்றனவே தவிர, சிக்கலை அவிழ்க்கும் அறிகுறியினைக் காணோம்.

எத்தனையோ இடுக்கண்கள்! எவ்வளவோ இடர்ப்பாடுகள்! கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் நாகர்கள் தாண்டிய சோதனைக் கட்டங்கள் பலப்பல! காளைகள் பலர் களத்தில் பலியாயினர் – எனினும் கலங்கவில்லை. நீதிஎன்றும் நின்று வெல்லும் என்ற எண்ணம் சிந்தையில் கொழுந்து விட்டெரியப் பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

சலுகைகள் கொடுப்பதின் மூலம் நாகர்களின் உரிமைக்குரலை, தன் நாட்டுக் கோரிக்கையை தளர்த்த எண்ணினர், அதிலும் டில்லி தோல்வி முகமே கண்டிருக்கிறது: வீட்டிற்கு நெருப்பை வைத்தவன், நெருப்பை அணைப்பதற்கு ஒரு குடம் தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு ஒப்பாகும் இந்தச்சலுகைகள், என்று தெளிவாகக் கூறிவிட்டனர் நாக மக்கள்.

அக்டோபரில் கூடிய நாகர்களின் மாநாடு தெளிவான கொள்கைகளை வகுத்துள்ளது. ஏற்கனவே இரண்டு மாநாடுகளிலும் நிறைவேற்றிய தீர்மானங்களுக்கு முழு வடிவம் கொடுத்துள்ளார்கள். இது டில்லி ஆதிபத்ய வாதிகளுக்கு அதிர்ச்சியினை நல்கியுள்ளது.

“நாக மலைப்பிராந்தியம், டியூன்சான் ஆகிய பகுதிகள், அயல் நாட்டு இலாகாவின் மேற்ப் பார்வையின் கீழ், நாக நாடு என்ற பெயரால் தனி மாநிலமாக அமைய வேண்டும். இதனை நிர்வகிக்க, ஒரு கவர்னர், ஒரு மந்திரிசபை, ஒரு சட்டமன்றம் ஆகியவைகள் இருக்கும். நாக நாட்டின் சட்டமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளாத டில்லிப்பாராளுமன்ற முடிவுகள், நாக மக்களைக் கட்டுப்படுத்தாது. தனியாக, நாகர்கள் மட்டுமே அடங்கிய ராணுவப்படை நிறுவ வேண்டும், மாநில சர்க்காரின் அநுமதியின்றி அன்னியர்கள் யாரும் நாக நாட்டில் நுழையக் கூடாது. இறுதியாக தங்களுக்கான அரசியல் சட்டத்தை தாங்களே வகுத்துக்கொள்வார்கள்”

இதுதான் மோகோசுனில் கூடிய நாகர்கள் மாநாட்டில் நிறைவேற்றியுள்ள தீர்மானங்களின் சாரம்.

இவைகளைக்கண்டு டில்லி அதிர்ச்சி அடைந்துள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்ற குழப்பமான சூழ்நிலையில் சிக்கித் தவிக்கிறது. கடந்த காலத்திலும் பல கோரிக்கைகளை நாக மக்கள் டில்லியின்முன் வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் பலவற்றைக்கூட நிறைவேற்றி நாகர்களை திருப்திப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றொரு புதிய திசை நோக்கி அவர்களின்கோரிக்கை அமைந்துள்ளன. டில்லி ஆதிபத்யத்தின் ஆட்சிக்கே முடிவு கட்டுவதற்கு துவக்கமாக அமைந்துவிடுமோ என்று அஞ்சுகிறார்கள். நான்கு ஆண்டு நடவடிக்கைகளைக் கவனித்தால், டில்லி சர்க்காரால் நாகர்களின இதய எழுச்சியைச் சரியாகப் புரிந்துக் கொள்ள முடியவில்லை என்றுதான் காட்டுகிறது.

1957-ஆகஸ்டில் கூடிய நாகர்களின் முதல் மாநாடு நாகர்கள் வாழும் பகுதியினை தனி நிர்வாகப் பகுதியாக ஆக்கி அதனை வெளிநாட்டு இலாகாவின் மேற்பார்வையின் கீழ் வர [illegible]வேண்டும் என்று கோரியது.

நாகர்களின் விடுதலைக்கான முதல் முயற்சி அது என்பதனை உணராத டில்லி, நாகர்கள் விரும்பியது போலவே தனி நிர்வாகப் பகுதி[illegible]கவே அதனை ஆக்கியது. அஸ்ஸாம் மக்களின் ஆதிக்கத்தின் எதிரொலி இந்தக் கோரிக்கைஎன்று தவறுதலாகக் கணக்கிட்டது. சென்ற சில திங்களுக்கு முன்பு நடந்த இரண்டாவது மாநாட்டில் நாகநாட்டின் அரசியல் சட்டம் தயாரிப்பதற்கான ஆயத்தங்கள் செய்தனர். அக்டோபரில் கூடிய மாநாடு நாகநாட்டிற்கான தனி அரசியல் சட்டத்தைத் தயாரித்துள்ளனர், விரைவில் சர்க்காரிடத்தில் அதனைச் சமர்ப்பிக்க இருக்கின்றனர்.

பண்டித நேரு போன்றவர்கள், நாகர்களின் கோரிக்கை “தனிநாடு தேவை” என்று கூறுமளவு செல்லும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. சலுகைகள் சிலவற்றால் அவர்களின் உரிமைக் குரலை அடக்க முடியும் என்று தவறுதலாகக் கணக்கிட்டிருந்தார். எண்ணம் பொய்த்துவிட்டது,

நாகமக்களின் மத்தியில் இந்த அளவு ஒற்றுமைஅணி ஏற்படும் என்று அவர்கள் கருதவில்லை. தக்க காரணமும் அதற்கு உண்டு. நாக நாட்டுக் குன்றுகளின்மத்தியில் வாழுவோர் ஒரே வகையினைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. செமாஸ், லோதியாஸ் போன்ற பதினான்கு பிரிவினர் வாழுகின்றனர். இவர்களின் மத்தியில் பழக்க வழக்கங்களில் எண்ணற்றவேறுபாடுகள் உண்டு. பல்வேறு போக்குக்களைக் கொண்ட இம் மலைநாட்டு மக்களை ஒரேஅணியில் திரட்டி, ஒருமையுணர்வை உண்டாக்க நாகர்தலைவன் பீஜோ என்பவன்தான் ‘நாகர்கள்’ என்ற வார்த்தையினையே உருவாக்கினான்.

அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் சர்க்கார்அலுவலகத்தில் பணியாற்றும் நாகர்களின் போக்கும் டில்லிக்கு அச்சத்தை ஊட்டி வருகிறது. விடுதலைபெற்ற நாக நாட்டிற்கு தங்களின்பங்கும் நிச்சயம் உண்டு என்று அவர்கள் கூறிவருவது போராடிக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு புதிய உத்வேகத்தையும் எழுச்சியையும் ஊட்டி வருகிறது.

சுதந்திரக் கோரிக்கையினை நாகர்கள் கைவிட்டு விடுவார்கள் என்று எண்ணித்தான் இந்திய சர்க்கார் முதல் கோரிக்கையினுக்கு இடம் கொடுத்தார்கள். அது தவறுஎன்று இன்று உணர்கின்றார்கள், காரணம் நாகநாட்டு மக்களின் கோரிக்கையினைத்தொடர்ந்து நாகநாட்டை ஒட்டியுள்ள மற்ற மலைஜாதியினரும் தனிநாடு கேட்கத் துவங்கி விடுவார்களோ என டில்லி அஞ்சுகிறது. அவர்களின் அச்சத்திலும் பொருளுண்டு. மாளிகைச் சுவரின் ஒரு கல்லைப் பிரிப்பது கடினம். அது நிறைவேறிவிட்டால் மற்றவைகள் எளிதாகும் என்பது தானே அநுபவம்!

“இந்து” இதழ் தனது தலையங்கத்தில் பழைய பல்லவி ஒன்றைப் பாடுகிறது. “மோகோசுன் கோரிக்கையை டில்லி ஏற்று, நாகர்களுக்கு தனிநாடு கிடைத்தாலும், அது பொருளாதாரத்துறையில் தன் நிறைவுள்ளதாக இருக்கும் என்பதற்கு என்ன உறுதி” – என்று கேட்கிறது. நாகமக்களின் தளை உடைப்பட்டு, அரசியல்சுதந்திரம் பெறுவார்களேயானால், மற்றவைகளை எளிதாகச் சாதிக்கமுடியும். அடிமைப் பட்டமக்களின் முதல்தேவை சுதந்திரம்! நாகநாட்டுத்தலைவர் டாக்டர் இன்கோலிபா, “நாகர்கள் கீர்த்தி வாய்ந்த மக்கள். தன் மானத்தை முதலில் காப்பாற்றினால், பொருளாதார மேம்பாடு போன்றவைகளை வெகு விரைவில் உருவாக்கமுடியும்”– என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அதுஉண்மையும்கூட. வீரன் எவ்வளவுதான் திறமைசாலியானாலும், கரங்களில் சங்கிலி பிணைக்கப் பட்டிருக்கும் நிலையில் என்ன செய்யமுடியும்!

நாகர்களின் விடுதலைக் கோரிகையினை டில்லி எளிதில் அலட்சியம் செய்ய முடியாது. மெல்லமெல்ல, ஆனால் நிச்சயமாக நாகர்கள் தங்களின் இலட்சியத்தை நோக்கி நடைபோட்டுக்கொண்டுள்ளார்கள். நாகர்களின் கோரிக்கை நிச்சயம் வெல்லும். காரணம் அவர்களின் கோரிக்கையில் நியாயம் பின்னிக் கிடக்கிறது என்பதுதான்.

கொங்குநாட்டு தீரன் சின்னமலை

மயிலாத்தாள் மனையில் !

10

உலகபுரம் மயிலாத்தாள் வீட்டுத் திண்ணையில் கயிற்றுக் கட்டிலில் சின்னமலை படுத்திருந்தான். மயிலாத்தாள் துணியால் நனைத்து வெந்நீரை ஒத்தடம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

சின்னமலையின் உடலிலில்ஏற்பட்ட இரத்த வரந்தைகள் மாடத்து சுட்டி விளக்குகளின் ஒளியில் பளிச்சென்று தெரிந்தன. பலமான காயம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதைமயிலாத்தாள் புரிந்து கொண்டாள். முதுகு முழுதும் வடக்கயிற்றின் முத்திரை பதிந்திருந்தது. சின்னமலையைப் போன்ற திடகாத்திரனாய் இல்லாவிட்டால் முரடர்களின் தாக்குதலில் இந்நேரம் மாண்டிருப்பான் என்றுஎண்ணியபோது அவளையும் அறியாமல் நாலு சொட்டுக் கண்ணீர் மளமளவென உதிர்ந்து அவள் கரங்களில் தெரித்தன. ஒத்தடம் கொடுத்த வெந்நீரைவிட அவை சூடாக இருந்தன. நல்லவேளையாக சின்னமலையும் கவனிக்கவில்லை. வாசலிலே உலவிக் கொண்டிருந்த மயிலாத்தாளின் கணவன் பழனியப்பனும் கவனிக்கவில்லை.

பழனியப்பனுக்கு வயது முப்பது, முப்பத்திரெண்டுதான் இருக்கும். ஆனல் ஐம்பது, அறுபது வயதுள்ள பெரியவர்களின் நிதானம் அவனிடம் இருந்தது. மைத்துனனுக்குதான் வாழும் இடத்திற்கருகே அவமானம் நேர்ந்து விட்டதே, தன்னுல் தடுக்கமுடிய வில்லையே என்று மனம் புழுங்கினான். மயிலாத்தாளின் கொதிப்பும் அவனுக்கு பெரிய ஆச்சரியாய் இருந்தது. இவ்வளவு சாதுவான மயிலாத்தாளின் நெஞ்சத்தில் வீர உணர்வு கொழுந்து விட்டெரிவதை நினைத்தநேரத்தில் அவனையறியாமலேயேபெருமைப்பட்டுக் கொண்டான்.

அதே நேரத்தில் சின்னமலையும் தங்கையின் ஆத்திரத்தையும்பிறந்தவர்களிடம் அவளுக்கு இருக்கும் பற்றினையும் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். கோர்வையாக அவனல் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. உடல் காய்ந்து கொண்டிருந்தது.

நிலைமைகள் சின்னமலைக்குப் புரிந்தன. ஆரியப்பட்டியானின் விபரீதச்செயல் தன்னுடைய முன்னேற்றப் பாதையில் எவ்வளவு பெரிய தடைக் கல்லாய் வந்து விட்டதே என்று வருந்தினன். ஒருபெண்ணின் காரணமில்லாத கோபம் எவ்வளவு இடைஞ்சலை ஏற்படுத்தி விட்டது என்பதை நினைத்த நேரத்தில் அவன் சிந்தனையே அறுபட்டது.

“பெண்ணின் மனது மென்மையானது என்கிருர்கள். அவ்வளவு மென்மையான மனதில் பகை உணர்வு முளை விட்டால் எவ்வளவு பயங்கரமாகி விடுகிறது. எதற்கும் துணிந்து விடுகிருர்கள். விளைவுகளைப் பற்றி கவலையே இருப்பதில்லை. அண்ணியின் கோபம் எவ்வளவு ஆபத்தில் இறங்கி விட்டு விட்டது ! சேச்சே !

அப்படியென்ன அவர்களுக்கு கெடுதல் செய்து விட்டோம். பாவம் ! செய்வது என்ன, எத்தகைய வீபரீதத்தை விளைவிக்கும் எனபதையே தெரியாமல் விதைத்திருக்கிருர் என்று மனதிற்குள்ளேயே முணுகிக்கொண்டான்.

மயிலாத்தாளின் மனநிலையே அவனுக்கும் இருந்தாலும் எத்தனையோ உணர்ச்சிகளை அடக்கிக் கொண்டான். உடல்வலியை விடஉள்ளவலி அதிகமாகதேவை பட்டது. [illegible]வ்வளவுநாள் குடும்ப கீர்த்தி, ம[illegible]ரையில் தீட்டியிருந்த எதிர்கால எழிற்சித்திரம் எல்லாம் தவிடுபொடியாவதாக பட்டது. உடல் முழுதும் கிடுகிடுவென ஆடியது. அப்படியே கண்ணயர்ந்து தூங்கிவிட்டான்.

விழித்தபோது வானம் வெளுத்துக்கொண்டிருந்தது. தலைமாட்டில் பெரியதம்பி சோகமும் கோபமும் கொப்பளிக்க நின்றுக் கொண்டிருந்தான்.

K.A.மதியழகன்

மயிலாத்தாள் கட்டில் காலருகே அமர்ந்திருந்தாள். பழனியப்பன் பழையபடியே உலவிக்கொண்டிருந்தார். இரவு முழுதும்யாரும் அங்கே தூங்கவில்லை, தனக்காகக் கண்விழித்துக்கொண்டுள்ளார்கள் என்பதைஅறிந்தபோது அவனுக்கு சிரமமாக இருந்தது.

பெரியதம்பி சென்னிமலைத் தேர்க்கால் சம்பவத்தை கேள்விபட்ட உடனேயே காற்ருய் பறந்து வந்தான். அவன் வந்து சேர்ந்த நேரம் சின்னமலை கண்ணயர்ந்து இருந்ததால் அந்த இடத்திலேயே வாய் பேசாது விடியும்மட்டும் நின்ருன்.

“அண்ணு ! அவ்வளவு கொழுப்பா அந்த ஆரியப்பட்டிக் கிழவனுக்கு ! இந்த அவமானம் நேர்ந்தும் நான் உயிரோடு உலவிக்கொண்டிருக்கிறேன். உங்கள் எண்ணத்தை மீறக்கூடாதே என்ற முறைக்காக. ஒரு வார்த்தைச் சொல்லுங்கள் ! இன்று சூரிய அஸ்தமனத்திற்குள் பனங்குலைபோல் அவர்கள் தலையை வெட்டி வருகிறேன். உங்களை கயிற்ருல் கட்டியகயவர்களின் கரங்களை கத்தையாகக் கட்டிக் கொண்டு வருகிறேன். எவ்வளவு திமிர், நெஞ்சழுத்தம் இருந்தால் இந்த விபரீதத்தில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள், சின்ன[illegible] அண்ணன்! அந்த அற்[illegible]க்கு எங்கே தெரியும்[illegible]ருமை! அவ்வளவு ச[illegible]ான்யமாக நினைத்துவிட்டார்கள் ! இரவு வருவதற்குள் யாருடன் மோதிக் கொண்டார்கள் என்பதை நிரூபிக்கிறேன்” என மளமளவென வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தான். கொலை செய்ய போகிறவனின் தோற்றம் அவன் முகத்திலே பிரதிபலித்தது.

“உன் தங்கைக்கு இளைக்காத அண்ணனய் இருக்கிருய் ! கொஞ்சம் பொறுமை வேண்டும் தம்பி” என்ருன் இவ்வளவு நேரமும் வாய் திறக்காத பழனியப்பன். வாசலில் வந்து நின்ற குதிரைவண்டி சத்தம்யாருடைய வருகையையோ அறிவித்தது.

பழனியப்பன் வண்டியை நோக்கி வந்தவரை வரவேற்கப் போனன். முத்துவேலப்பர் வண்டியிலிருந்து இறங்கினர்.

மயிலாத்தாள் எழுந்து ஜமக்காளத்தை எடுத்து திண்ணையில் விரித்துவிட்டு கதவிற்ருப் பின்புறம் ஒதுங்கி நின்ருள்.

“முத்துவேலப்பர்! முத்துவேலப்பர் !” என்று கூறிவிட்டு பெரியதம்பி கொஞ்சம் தூரமாகப் போனன்.

சின்னமலை படுக்கையிலிருந்து எழுந்து உட்கார முயன்ருன். அதற்குள் முத்துவேலப்பர் அவனருகே வந்துவிட்டார்.

“படுத்துக்கொள்ளப்பா! சிரமப்பட வேண்டாம்” என்ருர்.

“ஒன்றும் சிரமமில்லை” என்று கூறிக்கொண்டே எழுந்து அமர்ந்தான். முத்துவேலப்பரையும் கட்டிலிலே உட்காரச்சொன்னன்.

முத்துவேலப்பரும் பெரியதம்பி பாணியிலே இருந்தார் என்பது அவரின் பேச்சுத் துவக்கத்திலேயே சின்னமலைக்கு விளங்கிவிட்டது.

‘ எல்லா விஷயமும் தெரிந்து தானப்பா வந்தேன். விடியட்டும்

விடியட்டும் என்று காத்துக் கொண்டிருந்தேன். எங்களுடைய ஊர் எல்லையில் உனக்கு ஓர் அவமானம் என்றால் எங்களுக்கே அவமானம். இருந்தாலும் துணிச்சலாகச் செய்திருக்கிறார்கள். மாயன் — மருமகன் சண்டை. குடும்பத் தகராறில் மற்றவர் பிரவேசிக்கக்கூடாது. எனபதெல்லாம் வாஸ்தவம் தான்! ஆனால் இந்த விவகாரத்தில் நானும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறேன். என் வீட்டில் பெண் பேச இருக்கிறீர்கள் என்ற பொறுமையால்தான் இவ்வளவும் நடந்தது என்று சொன்னார்கள். பெண் வைத்திருப்பவர்களும்தான் நாலு இடத்தில் பார்ப்பார்கள். கட்டிக்கொள்பவர்களும்தான் எட்டு இடத்தில் விசாரிப்பார்கள், இதிலேஎன்ன புதுமை நடந்துவிட்டது! இருந்தாலும் என்னை கேலி செய்ய வேண்டுமென்றே சென்னிமலையில் அசம்பாவிதமாய் நடந்திருக்[illegible]ர்கள். முத்துவேலப்பன் [illegible] கொங்குநாட்டு பாளையங்கள் [illegible]த்தனையிலும் ஒரு அத்து இருந்தது. அதைதவிர்க்க முயன்றிருக்கிறார்கள். சின்னமலை! ஆரியப்பட்டியார் உனக்கு மாமனாக இருக்கலாம். இதற்கு ஒரு பாடம் கற்பிக்காவிட்டால் நான் வெளியிலே தலைநீட்ட முடியாது. நீ தவறாக நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாதே, உன் காதிலும் ஒரு வார்த்தை போட்டுவிட்டு ஆக வேண்டியதை கவனிப்போம் என்றுதான் வந்தேன்'' என்று நிறுத்தினார்.

பாலும் வெற்றிலை பாக்கும் தட்டத்தில் கொண்டு வந்து வைத்தாள் மயிலாத்தாள்.

வழக்கம்போல் பழனியப்பன் வாய்பேசாது கவனித்துக் கொண்டே இருந்தான். பெரிய தம்பி முத்துவேலப்பரை பார்த்ததில்லை.

''பாலை அருந்துங்கள், இவன் தான் பெரியதம்பி!'' என்று அறிமுகப் படுத்தினான் சின்னமலை. பெரியதம்பியும் மரியாதைக்கு வணக்கம்செலுத்தினான்.

முத்துவேலப்பர் நுழைந்தது முதல் எப்போதும் இல்லாத சங்கோஜம் அவனைப் பிடித்துக் கொண்டது.

"இவன்தான் பெரியதம்பி!'' என்று சொன்ன மூன்று வார்த்தைகளில் எவ்வளவோ பொருள்அடங்கியிருந்தது. அந்த ஒரு கணத்தில் சின்னமலையின் உள்ளத்தில் எவ்வளவோ எண்ணங்கள்மின்னலிட்டன. அதனை பெரியதம்பியும் புரிந்துக்கொண்டான்.

சின்னமலை, இனிமேல்நடக்க வேண்டியவை குறித்து ஒருமுடிவுக்கு வந்தவன்போல் தென்பட்டான். ஆனால் முத்துவேலப்பரிடம்அவன்ஒன்றும் கூறவில்லை. அவரையும் அமைதிப் படுத்தினான். அவர் விடை பெறும் போது "நாளை பெரியதம்பியை அனுப்பி வைக்கிறேன். ஊரில் இருக்கிறீர்களல்லவா?'' என்றான்.

"அவசியம் வரச் சொல்லுங்கள். காத்திருக்கிறேன்'' என்று கூறி முத்துவேலப்பர் புறப்பட்டார்.

அண்ணனை அவமானப்படுத்திய செயல் பெரிய தம்பியின் மனதில் பெரும் புயலை கிளப்பி விட்டிருந்தது. முத்துவேலப்பரின் வருகை வள்ளிநாயகியின் இன்ப நினைவுகளைச் சுமந்து வந்தது. புயல் ஓய்ந்து தென்றல் வீசுவது போன்று அவனுக்குப் பட்டது. ஆனால் ஆரியப்பட்டியானின் தலையை கொய்துவா என்று ஆணையிட வேண்டிய அண்ணன்நாளை பெரியதம்பியை அனுப்பி வைக்கிறேன் என்று முத்துவேல்ப்பரிடம் கூறி தனது திசையை மாற்றியது ஆச்சரியமாய் இருந்தது. வள்ளிநாயகியைச் சந்திப்பதற்கு ஒருவாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதிலே அவன் உள்ளம் மகிழ்ந்தாலும், நேர்ந்துவிட்ட அபகீர்த்தியை நினைத்து உள்ளம் துடித்தான். சின்னமலையின் நோக்கம் தெரியாதுதிகைத்தான்.

முத்துவேலப்பரின் வண்டி மறைந்தது.

சிங்காதனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் பட்டத்தரசன்போல் சின்னமலைகட்டிலில் அமர்ந்திருந்தான். ஏதோ சொல்லப்போகிறான் என்பது மட்டும் அங்கே இருந்த மூவருக்கும் விளங்கிவிட்டது.

"பெரியதம்பி! குருவி கூடு கட்டுவதை பார்த்திருக்கிறாயா? எவ்வளவோ சிரமப்பட்டு ஒவ்வொரு தாளாக சேர்க்கும். கூடும்கட்டி முட்டையிட்டுகுஞ்சு பொறித்திருக்கும்போது தடிகொண்டவன் கூட்டை கலைக்கிறான். அரைவிநாடி வேலை! ஆனால் குருவிக்கோ வாழ்வே இருண்டு முடிந்து விடுகிறது.

ஆத்திரம் நமது கண்களை மறைத்துவிடக் கூடாது.

மயிலாத்தாளுக்கே அவ்வளவு ஆவேசம்என்றால், முத்துவேலப்பருக்கே சீறும் சினமென்றால் உன் ஆர்வம் அதிகமாகத்தான் இருக்கும் அதுதவறில்லை.

ஆனால் நாம் தீட்டிக்கொண்டிருக்கும் எழிற் சித்திரம் என்னாவது? கொங்கு மண்டலத்திற்கு வடக்கே திப்புவா? வெள்ளையரா என்றபோர் தீவிரமாகிறது. கொங்கு நாட்டிற்குள் இன்றோ நாளையோ போர்த்தீ பரவலாம்! தடுக்கவோ, அணைக்கவோ ஆற்றலைப் பெருக்காவிட்டால் நெருப்பின் ஆலிங்கனத்தில் வெந்து சாகவேண்டியதுதான்.

ஆரியப்பட்டி ஆறுமுகக்கவுண்டன், தீர்த்தகிரிக் கவுண்டன் என்ற வேறுபாடு பார்க்கப் போவதில்லை.

எத்தனையோ தலைமுறைகளை அற்ப உணர்வுகளுக்காக சண்டையிட்டு இழந்து விட்டோம்!

ஆரியப்பட்டியானிடம் நமது முனையைத் திருப்பினால் லாபம் யாருக்கு? சிறிது நேரம் அற்ப சந்தோஷம் வெறிகொண்டநமது மனதுக்கு நீடிக்கக் கூடியதல்ல.

கொங்குநாட்டுப் பாளையங்களை ஒன்றாக்கி கோவைக் கோட்டத்தில் நமது தனிக்கொடி பறக்க வேண்டும் என்று நான் நாளும் கண்ட கனவு கனவாகவேமுடிய வேண்டியதுதானா? ஆரியப்பட்டியானை மறக்க வேண்டியதில்லை. அந்த பகை நமது மனதிலே இருக்கட்டும்.

பெரியதம்பி! திடுக்கிடும்சேதி சொல்லுகிறேன் என்று கருதிவிடாதே! இன்னும் ஒரு வார[த்]தில் நீயும் நானும் மைசூர் கிள[ம்]புகிறோம். கொங்குநாட்டு மறவா[ர்]கள் ஐந்நூறு பேர்களை உடன் அழைத்துச்செல்ல வேண்டும்.

முத்துவேலப்பரை நாளைகாலை போய் நீ சந்திக்க வேண்டும். போர்க்களத்திற்கு அஞ்சாத நூறு வாலிபர்களை ஒரு வாரத்திற்குள் அளிக்க வேண்டும் என்று என் சார்பில் கேட்டுக் கொள்! நிச்சயம் உதவுவார்.

மகளின் திருமணம்ஒத்திவைக்கப்படுகிறதே என்ற சஞ்சலம் இருக்கும்? எந்த தகப்பனுக்குத் தான் இருக்காது. பெரியதம்பி அண்ணனின் சுபாவம் உணராதவனல்ல நீ, வேறு மார்கமில்லையடா!

ஒரு ஆண்டுகாலம்தான்போர் முறைகளில் தேறுவோம். நல்ல படை வீரர்களாக மாறுவோம். பயிற்சி பெற்றதாயும் அமையும் அந்நியனை விரட்ட உதவியதாகவும் முடியும்.

திப்பு இப்போது தன் பக்கம் போரிடும் வீரர்களை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். நன்றியுடன் வரவேற்பார். ஐநூறுபேர்கள் சேருவதென்றால் போரின் போக்கேகூட மாறக்கூடும்!

தம்பி! மணக்கோலத்திலிருக்க வேண்டிய உன்னை போர்க்கோலம் பூணச் சொல்லுகிறேன் முத்துவேலப்பரை சந்தித்தவுடன் மற்ற கோட்டங்களில் நம்முடன் வருவதற்கு தகுதியான நானூறு பேர்களை தயார் செய்து புறப்பட ஆயத்தபடுத்து அடுத்தவாரம் இதே நாளில் கொங்குநாட்டு மறவர் திப்புவின் படையில் சேர மைசூர் கிளம்பவேண்டும்'' என்றான்.

[தொடரும்]

விதை விதைக்கிறார்!
அறுவடை செய்வோம்!

★

ஆச்சாரியார் இப்பொழுது காங்கிரசை அதிகம் திட்டுகிறார். அவருக்குத்தான் நம்மைவிட காங்கிரசைப் பற்றி அதிகம்தெரியும். நாம் அவர் திட்டுவதை பயன்படுத்தாமலாவிடுவோம்.

ஆச்சாரியாரைப் பார்த்து நேருஅவர்கள் 'உங்கள் திட்டமென்ன?' என்று கேட்டார்.

என் திட்டம் உம்மை (காங்கிரசை) கொல்லுவது தான்' என்றார் ஆச்சாரியார்!

காமராஜரை ஆச்சாரியார் திட்டுவதும். நேரு ஆச்சாரியாரைத் திட்டுவதும்நமக்குத் தான் லாபம் என்று சொல்லுவேன். ஆச்சாரியார் தி. மு. கழகத்திற்கு பீஸ் இல்லாத வக்கீல்! அவர் விதைக்கிறார் — அதை அறுவடை செய்பவன் நான்தான்!

அறிஞர் அண்ணா.

மதுரைத் தென்றல் — வந்தது காணீர்!

"அயிந்தன்''

தென்றலோ தென்றல் தென்றலோ தென்றல்
தென்றமிழ் நாட்டுத் தென்றலோ தென்றல்
நன்னீர் பெருகும் பஃறுளி யாறும்
நலம்சேர் பன்மலை குமரிக் கோடும்
தென்னவர் நாடாம் தீந்தமிழ் பயிலும்
தென்றிசைப் பிறந்த முன்னவர் நாட்டைக்
கொண்ட கொடுங்கடல் மீதினில் தவழ்ந்து
குன்றுகள் மோதிக் குளிர்புனல் தோய்ந்து
வானுயர் காவின் வழியெலாம் நுழைந்து
தேன்மலர் தழுவி மணத்தினைப் பெற்று
வந்திடச் செந்தமிழ்க் காதலர் மகிழ்ந்து
வந்தனை வந்தனை எனவர வேற்பர்
மெல்லியல் ஒருத்தி நல்லிளங் காளையைப்
புல்லிடும் போது புரிகுவை இன்பம்
பொதியச் சந்தன மணங்கமழ் தென்றலே
புலவர் போற்றுவர் பாடுவர் நின்புகழ்
சேரர் நாட்டுச் சீரிளங் கோவோ
சிலப்பதி காரச் செந்தமிழ் நூலில்
பொதியத் தென்றல் போலா திங்கு
மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்
என்றே தமிழை ஏற்றிப் புகழ்ந்தார்
எனினும் உன்றனைத் தமிழுடன் வைத்தார்
தென்றல் தென்றமிழ் ஒன்றே ஒன்றே
தென்றலின் இன்பம் தென்றமிழ் இன்பம்
தென்றலோ தென்றல் தென்றிசைத்
தென்னவர் நாட்டுத் தென்றலோ தென்றல்

முல்லை மடல்

பல்கலைக்கழக செனட்டில்...!

அன்னை மொழிக்குச் சாவுமணி! அந்நியமொழிக்கு ஆலவட்டம்!

முல்லை.சக்தி

கண்மணி, சித்ராவுக்கு.

ஓராண்டு காலத்திற்கு முன்னால், நடைபெற்ற சென்னை பல்கலை கழகத்தின் செனட் சபையில், புதியதாக அங்கம் வகிக்கும் பேறு பெற்ற, சென்னை சட்டக்கல்லூரியின்பேராசிரியர்திரு. பழனிச்சாமிஅவர்கள், ஒருவிவாதத்தில் பங்குக் கொண்ட வேளையில் தமிழில் பேச ஆரம்பித்தார். அச்சபையில் வீற்றிருந்த பலர், நண்பர் பழனிச்சாமி, அவர்கள் தமிழில் பேசுவதை ஆட்சேபித்தார்கள். அச்செனட் தோன்றிய நாளிலிருந்து, அந்த அவையிலே ஆங்கிலம் மட்டுமே ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. வேறு எந்தமொழியும், அங்குநடமாடியதில்லை. நம்மை அடிமைப் படுத்தி, ஆண்டுவந்த ஆங்கிலேயர் காலத்தில் தோன்றிய கல்வித் துறையின் காவலகம் அது. ஆகவே ஆங்கிலம் அங்கு அரசோச்சியதில் ஆச்சரியமில்லைதான். ஆண்டாண்டு காலமாக அனுஷ்டித்து வந்த ஒரு சம்பிரதாயத்தை தனது தாய்மொழிமீதுக் கொண்டிருந்த பற்றின் காரணமாக, தகர்த்தெரிய விரும்பினார், நண்பர்பழனிச்சாமி. சம்பிரதாயத்தை உடைத் தெரியவேண்டும் என்பதல்ல அவர் நோக்கம். தாய்மொழிக்கு முதன்மை அளிக்க வேண்டும் தமிழன்னைக்கு நமது கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமே அவரைத் தமிழில் பேசச் செய்தது. ஆங்கிலம் அவர் அறியாத மொழி அலல; பேசத் தெரியாதவரும் அல்ல. என்றாலும் தாய்மொழியிலே பேசுவது தமிழகத்து குடிமகனின் தலையாயக் கடமை— தன்னை தாலாட்டி வளர்த்த தமிழ் மாதாவுக்கு செலுத்தும் காணிக்கை—என்பதை உணர்ந்த காரணத்தாலே, அகிலத்தின் பல்வேறு பாகங்களில் பேசப்படுகின்ற ஆங்கிலத்தை புறக்கணித்து தேனின் சுவையையும்—தென்றலின் இனிமையையும் கொண்ட செந்தமிழிலே தனது எண்ணத்தை வெளியிட ஆரம்பித்தார். ஆனால் அங்கு வீற்றிருந்தகற்றறிந்த கல்விக்கூடத்தின் காவலர்கள் அதை ஆட்சேபித்தார்கள். தாய் மொழியில் பேசுவதை தடுக்கும் துடுக்குத்தனம், துர்பாக்கியம் நமது தமிழகத்திலேதான் காணமுடியும். ஆட்சேபித்தவர்கள் ஆங்கிலேயர்களல்ல; தமிழ் மொழித் தெரியாத – புரியாத – வேற்று மொழிக் காரர்களுமல்ல! தமிழ் மாதா பெற்றெடுத்த புத்திரர்கள் தான். அவர்கள்தான் தாய் மொழியில்—தமிழில் – பேசியதை ஆட்சேபித்தார்கள். விசித்திரமாகவும் – வேடிக்கையாகவும் இருக்கிறதல்லவா, உனக்கு. ஆமாம்; மகளே! தாய்மொழி அரியாசனத்தில் – உரிய இடத்தில் அமருவதை காண விரும்பாத கபோதிகள் இந்நாட்டிலே உலவிக் கொண்டு தானிருக்கிறார்கள். என்ன செய்வது? தமிழ் மாதா அவர்களையும் சுமந்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறாள். பொறுமையே பூஷணமாகக் கொண்ட தமிழன்னை, இவர்களை மன்னித்து விடுகிறாள். ஆகவேதான்அவர்களும் சொந்த மொழிக்கு சாவுமணி அடித்து விட்டு, அந்நியமொழிக்கு ஆலவட்டம் சுற்றுகின்றனர். பெற்ற மாதாவை புதைக் குழியிலே தள்ளி விட்டு, செவிலித் தாயை தேடி அலைகின்றனர். தமிழன்னையின் பொறுமை என்று உடைபடுகிறதோ, அன்றுதான் இந்த உன் மத்தர்களுக்குசித்தம் தெளியும்; புத்திபிறக்கும். எங்கேயோ, ஆரம்பித்து எங்கேயோ போய் விட்டேனல்லவா? நெஞ்சு பொறுக்கவில்லை, இந்த நிலைக் கெட்டவரைக் கண்டால்—ஆகவே தான் என்எண்ணம் எங்கேயோ ஓடிவிட்டது.

பேராசிரியர் பழனிச்சாமி அவர்கள் பழம் பெரும்மொழியாம் தமிழில் பேசியதிற்கு ஆட்க்ஷேபம் தெரிவித்ததைக் கண்ட சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தர் இலட்சுமணச்சாமி அவர்கள் செனட்சபையில் எந்தமொழியில் பேசப்படவேண்டும் என்பதற்கு வரையறுக்கப்பட்ட சட்டம் ஏதுமில்லை யென்றும், தமிழில் மட்டுமல்ல, 'எஸ்பேரண்டோ'வில் கூட பேசலாம் என்று அறிவித்தார். அவரின் குரலிலே, கேலியும் கிண்டலும் கலந்திருப்பதை நீ உணர்வாய் என நம்புகிறேன். எஸ்பெரண்டோ என்பது நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், ஒரு துடிப்புள்ள இளைஞனின் நெஞ்சத்திலெ பிறந்தமொழி. நூற்றுக் கணக்கானவர் நெஞ்சங்களிலே மட்டும்நடமாடும் மொழி. அந்த மொழியுடன், வையகத்திற்கே ஒளிவிளக்காய் இருக்கும் திருக்குறளையும், சிந்தை–அணு–ஒவ்வொன்றையும் சிலிர்க்கச் செய்யும்சிலப்பதிகாரத்தையும். அகத்தையும், புறத்தையும் கொண்ட விழியினும்மேலான நமதுமொழியுடன் ஒப்பிட்டார், பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் தமிழின் பெருமையை உணராதவரல்லதமிழ்மாதாவின் மடியிலேவளராதவருமல்ல. என்றாலும் பெற்ற மாதாவுக்கு மாசு கற்பித்தார். ஆங்கிலத்தில் அவருக்கு உள்ளபுலமையும்கடல் மடை திறந்தார்போல் ஆங்கிலத்தில் பேசும் திறமையும் மேல் நாட்டுநாகரீகத்தில் அவருக்குள்ள மோகமும், அவரை தாய்மொழியை இழித்தும், பழித்தும் பேசச் செய்து விட்டது. பட்டம்பெற்றவர்; பதவி பல பெற்றவர்; நாடு பல சுற்றியவர். பல்மொழி கற்றவர்; கல்விக்கூடத்தின்காவலர். என்றாலும் அவர் உள்ளத்திலே தாய் மொழிக்கு இடமில்லை; தமிழ் மொழி அவர் நாவிலே தவழுவதில்லை. அவர் பிறந்த இடமும், புகுந்த இடமும், தமிழ் புகாத இடமாக இருக்கலாம். என்றாலும் ஓர் காலத்தில் பாரெல்லாம் மெச்ச ஊராண்ட இனத்தின் மொழி, மூவேந்தர் [illegible]ன் சபா மண்டபத்திலெ கொலுவீற்றிருந்த மொழி இயல் இசை – கூத்து – என்ற முப்பிரிவைக் கொண்ட மொழி—அகிலத்துக்கெல்லாம்நாகரீகத்தைகற்றுத் தந்த மொழி – தமிழ் என்பதை அவர் படித்தப் பாடங்கள் பறைசாற்றுகின்றன. அதை அவர் மறைக்கவும்முடியாது மறக்கவும் முடியாது. என்றாலும் 'அறிவுக்கெல்லாம் நாம்தானே அரண்' என்ற அகம்பாவம், அவரை அப்படி ஆட்டிபடைக்கிறது போலும், சித்ரா அவர் குறிப்பிட்டாரே 'எஸ்பாரண்டோ' அதைப் பற்றி நீ ஓரளவு அறிந்துக் கொள்வது நல்லதென்று நினைக்கிறேன்.

'எஸ்பாரண்டோ' இப்பெயரை நீ கேள்விக்கூட பட்டிருக்க மாட்டாய்? நீ மட்டுமன்ன; பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துப்பலருக்குக்கூட இப்[illegible]யர் புதியதாக இருக்கும்! எஸ்பாரண்டோ என்றால், மார்லன்பிராண்டோவைப் போல் ஒரு நடிகனுக்கும் என்று எண்ணிவிடாதே! எஸ்பாரண்டோ இன்று வானத்தில் சிதறி கிடக்கும் நட்சத்திரங்களைப் போல் வையகத்தின் பல்வேறு பாகங்களில் சிதறிக் கிடக்கின்ற சிலர் நாவில் மட்டும் நடமாடும் மொழியை குறிக்கும் ஒருசொல். ஆனால் அவ்வார்த்தைக்கு 'தன்னம்பிக்கையாளன்' என்றுஅர்த்தமாகும். இந்த விசித்திரமொழியை கண்டு பிடித்த ஆசிரியனின் புனைப்பெயரே எஸ்பாரண்டோ என்பது. இன்று, அந்தப் பெயரிலேயே அழைக்கப்படுகிறது! வேடிக்கையும், விசித்திரமும், நிறைந்த இந்த மொழியின் வரலாற்றை நீ அறிந்துக் கொள்வது நல்லதென்றுநான்நினைக்கிறேன்! ஏனென்றால் வருங்காலத்தில், 'எஸ்பாரண்டோ' என உன் காதில் ஒலித்தால், அதை புரிந்துக் கொள்ள இயலாமல் நீ விழிக்கக் கூடாதல்லவா?

"நான் பிறந்த துர்பாக்கிய பூமியின் தெருக்களிலே, அமைதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த மக்கள், கட்டாரியாலும், இரும்பு கம்பியாலும், தாக்கப் பட்டார்கள். காட்டு விலங்கைப்போல், பாய்ந்து அலங்கோலபடுத்தினர். அந்த மக்கள் செய்த தவறு என்ன? தகாத குற்றம் புரிந்தனரா? கொலை செய்தனரா? கொள்ளை யடித்தனரா? இல்லை; இல்லை, அவர்கள் செய்த குற்றம், இந்த காட்டு மிராண்டிகள் பேசாத மொழியை, பேசினது தான்! அவர்களுடன் வேறுபட்டு வாழ்ந்ததுதான்!"

இந்த வரிகளை தீட்டியவர் லாசர் லுடோவ் ஜாமன்னப் என்பவராவர், இப்பெயர் உனக்கு புதியதாக இருக்கிறதல்லவா? இந்த திருநாமத்தை சுமந்து நின்றவரின் நெஞ்சத்திலே பிறந்த மொழிதான் எஸ்பெராண்டோ! சரியாக நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், 1859-ம் ஆண்டு டிசம்பர்மாதம் பதினைந்தாம்தேதி லித்தோனியாவின் எல்லையில் பையாலிடாக் என்ற நகரில் பிறந்தார், அந் நகரத்தில் பல்வேறு மதத்தினரும் – பல்வே[illegible] மொழிப்பேசுவோரும், [illegible] வந்தனர். அவர்[illegible] மகிழ்ச்சி கொப்[illegible]ளிக்கவில்லை. ஒற்றுமை நிலவவில்லை. இந்த சிறு நகரத்தில் அடிக்கடி பூசல் புகைந்துக்கொண்டிருந்தது. நிரந்தரமாகவெறுப்பு நிலவிக்கொண்டிருந்தது. இந்த அவல நிலையைக் கண்டான், இளைஞன் ஜாமன்னப். அவனின் இளம் இதயம் இதற்கொரு பரிகாரம் தேடும் பணியில் ஈடுபட்டது. அதிகாரிகள், இரஷிய மொழியிலே பேசினர். செல்வசீமான்களின் மாளிகையில் போலிஷ் மொழி ஒலித்தது. விவசாயிகளின் குடிசையிலே லித்தியோனியன் தவழ்ந்தது. யூதர்கள் கடைகளிலே ஈடிஷ் ஒலித்தது, பல்வேறு மொழி பேசுவோர், ஒரே கூண்டில் அடைக்கப்பட்டிருந்ததால், கலையாலும், கலாச்சாரத்தாலும், மொழியாலும், பழக்க வழக்கத்தாலும் வேறுபட்டிருந்த காரணத்தால், அவர்களிடையே ஒற்றுமை குலைந்து வேற்றுமை வளர்ந்து அமைதியை அழித்தது.

இந்த அவல நிலையை போக்க தக்க மார்க்கம் ஒன்றுதேட ஆரம்பித்தான், துடிப்புள்ள ஜாமன்னப். ஒரு பொதுமொழி, வேற்றுமைகளை களைந்து, ஒற்றுமையை நிலவச் செய்யும் என நெஞ்சார நம்பினான். மக்களிடையே ஏற்பட்டிருந்த பொறாமை, பொச்சரிப்பை, கோப, தாபத்தை பொது மொழி தகர்த்தெறியும் என எண்ணினான், சதா, இதைக் குறித்தே அவன் நெஞ்சம் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தது.

வார்சாவில் அவனின் பெற்றோர்கள் வாழ்ந்துக்கொண்டிருந்த வேளையிலும், மாஸ்கோவில் வைத்தியம் கற்ற நேரத்திலும், வியட்னாவில் கண் வைத்தியம் கற்ற காலத்திலும், அவனின் சிந்தனை இந்த பொதுமொழியை

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

தொட்டுப்பிரிந்த துணைவர்!

நீலமலையரசன் தன்மார்புதெரியாது வெண் பட்டாடை போர்த்துக் கொண்டதுபோல் முகிற் கூட்டங்கள் மலைச்சாரலில் தோய்ந்து நின்றன. அலர்ந்தபூக்களோடு கலந்து விளையாடிவிட்டுத் தென்றல் மணக் கலவையைத் தூக்கி வந்தது! சந்தன மரங்களிலே முதுகு தேய்த்துச் சாரல் அருவியிலே களிறுகள் நீராடியதால், பொங்கிவந்த நீரில் புதிய மணம் கமழ்ந்தது, தண்டசைய நின்ற சுனைப்பூக்களில் வண்டுகள் தேனுண்டு பாடின. பின் அருகிலே உள்ள சந்தன மரத்தின் கொம்பில் சல்லடை உருவிலே அடைகட்டின. விழுகின்ற மலையருவி 'முழவொலி எழுப்பியது! மூங்கிற்றுளையிலே தேங்கித் தேங்கிக் காற்றுப் பாய்ந்ததால் குழலொலி எழும்பியது! கூடி முழங்கும் கொம்பொலிபோல மான்கணங்கள் [illegible]ங்கின. இத்தகைய நிகழ்ச்சி இ[illegible] அமைந்திருந்தது அச்சாரலில்!

அதனொரு பகுதியில் திருமணப் பெண்போல முகந் தாழ்த்தி நிற்கும் முற்றிக்கதிர் வளைந்த பெருந்தினைக்காடு. காவலற்ற அத்தினைக் காட்டிற்குக் கட்டழகுக் கன்னியர் இருவர் காவல் காத்தனர். உருவமெங்கும் பருவத்தின் மெருகு துலங்கும் பாவையர்! தலைவியும் தோழியுமாகத் தனியான சாரலில் காவல் நின்றார்கள். சுற்றும் விழிகளைச் சுழலவிட்டுச் சுனைபோன்ற வாயிதழால் ஒலி எழுப்பிப் புட்களை விரட்டிக் காவல் புரிந்தனர். கையிலே கிளியோட்டும் கருவிதாங்கி ஒலி எழுப்பி நின்றனர். கற்றைக் குழலில் காட்டுமலர் மணக்க ஒற்றைப் பூங்கொடி ஒயிலாகப் போவதுபோல் தினைக்காட்டைச் சுற்றி வந்தனர்.

கையிலே இருந்த கிளியோட்டும் கருவியைத் தட்டி முழக்கினள் தோழி! தினைக்காட்டில் வந்தமர்ந்த புட்களோபோக மறுத்தன.

"அதோ பார்! அந்தக்கிளி விரட்ட விரட்டப் போகாமல் திரும்ப வருகிறதடி!" என்றாள் தலைவியிடம் தோழி.

எதையோ எண்ணிக் கொண்டு எங்கோ பார்த்துக் கொண்டு தோழி கூறியவற்றைக் கவனிக்காது பேசாமலிருந்தாள் தலைவி.

"ஆமாம்! ஏனடி நான் சொன்னதற்குப் பேசாமலிருக்கிறாய்?"

"ஒன்றுமில்லையடி! ஏதோ நினைவு வந்தது!"

"ஓகோ! ஒன்றுமில்லாமலே ஒருநினைவு வந்ததாடி உனக்கு?"

"அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை!... வந்து..."

"ஆமாம் என்ன வந்து?"

"நேற்றைக்கு நீ......" என்று இழுத்தபடியே தலைவி தோழியை ஓரக்கண்களால் பார்த்துக் கொண்டாள். கால்விரல்கள் காரணமில்லாமல் மண்ணைக் கிளறிக் கோலம் போட்டன! வளைக்கரத்தில் ஒன்று அருகேயிருந்த பூங்கொம்பைப் பற்றிக் கொண்டிருந்தது! மற்றொன்று கையிலிருந்த மலர்க்கொத்தைத் திருகி விளையாடிக் கொண்டிருந்தது. தோழியின் முகத்தைத் தலைவியின் ஓரக்கண்கள் அடிக்கடி சென்று மொய்த்துக் கொண்டிருந்தன. எதையோ வெளியே தள்ள அவள் நெஞ்சு நடுக்கத்

எனைவிட்டுப்பிரிவாரோ?

தோடும் நாணத்தோடும் துடித்தது.

"உம்! நேற்றைக்கு ....." என்று விட்டதை எடுத்துக் கொடுத்து தலைவியின் நெஞ்சிலுள்ளதை அறிய ஆவலோடு கேட்டாள் தோழி!

"நீ குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு வர அப்பால் போயிருந்தாய் அல்லவா?"

"ஆமாம்! போய்ப் பறித்துக் கொண்டுதானே வந்தேன்!"

"அப்போது... இந்தப் பக்கமாக...!"

"இந்தப் பக்கம் என்ன நடந்தது" துடிப்போடு கேட்டாள் தோழி,

"ஒன்றும் நடக்கவில்லையடி! யாரோ ஒருவர் வந்தாரடி!"

"உம்! வந்து..." தோழியின் பார்வை இப்போது தலைவியைக் கேலி செய்துகொண்டிருந்தது.

"வந்தவர் மிகவும்......" என்றாள் தலைவி.

"உம்! அடே அப்பா! அதற்குள்ளாகவே மறைக்கிறாயேடி!"

"இல்லையடி! அவர் அழகான மணிபதித்த அணிகலன் பூண்டு கொண்டிருந்தார். அவரைப் பார்த்தால் அரசரைப் போலத் தோன்றிற்று. ஆனால்!"

"ஆனால் என்ன?"

"அவருடைய தோற்றத்திற்கேற்றபடி அவருடைய பேச்சு இல்லையடி!"

"பின்னே எப்படி இருந்ததாம்"

"இரப்பவர்கள் ஏதேதோ கெஞ்சிக்கூறும் பணிந்த மொழிகளைப் போலப் பேசி......"

"பேசி என்னடி செய்தார்!"

"பேசிக்கொண்டே என்னருகாமையில் வந்து நின்றார். நின்றுகொண்டு ஏதேதோ கூறினார்"

"அதுதான் என்ன கூறினாரடி!"

"இந்தத் தினைப்புனத்திற்கு வரும் கிளிகளை விரட்டுதற்கு

புதுமதியன்

முடியாத கிளியோட்டும் கருவியை வைத்துக்கொண்டு ஒலி எழுப்பி, வருத்தம் செய்யும் சூர்மகள் போல நின்ற நீ யாரோ?" என்றாரடி!'

"என்னை வருத்தியவளே! உனது அழகு நலத்தை நான் உண்ணப் போகிறேன் என்று காதலோடு கூறியபடி எனது கழுத்துப் பக்கமாக நெருங்கி வந்து சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டார்"

'ஆமாம் நீஎன்ன செய்தாய்?'

"நினைக்க நினைக்க இனிக்கும் அவர் கூறிய அவ்வார்த்தைகளின் கருத்தை மனதிலே எண்ணிமகிழ்ந்தேன்! மழை பெய்யக் கரையும் மண்கட்டிபோல என் நெஞ்சுநெகிழ்ந்தது. அந்நிலையை அவருக்குக் காட்டிக் கொள்ளக் கூடாதென்று அஞ்சினேன். என் உள்ளத்தில் அன்பை வைத்துக் கொண்டே வெளிக்குக் கடிய வார்த்தைகளை உரைத்தேன். என்னை அணைத்த அவர் கையைச் சினத்தோடு அகற்றி அஞ்சிய மான்போல விலகி நின்றேன்."

"அவர் என்னடி செய்தார் அப்புறம்?"

"எனது வன்மையான உள்ள நிலையைக் கண்ட அவர் தன்னுடைய காதலை உள்ளத்திலடக்கிக் கொண்டார்! மீண்டும் ஒரு வார்த்தைக் கூடப் பேச வலிமையற்றவராக நின்றார். பின்பு மனவருத்தத்தோடு, தன் இனத்தை விட்டுச் செல்லும் களிறு போலத் திரும்பிச் சென்றார்! அவர் இன்றும் என்னை நாடி வந்து தோற்றுத்தான் திரும்பப் போகிறார்!"

"ஐயோ! பாவம்!..." என்று தோழி தலைவியைக் குறும்பாகப் பார்த்தாள்.

"போடி! தோழி! என்னுடைய வளைந்த தோள் தழுவும் உரிமை, மாசின்றி அவருக்கே உரியதென்பதை அறிந்து கொள்ளமுடியாதவராக, இங்கே வந்து நம் முன் காதலைப் பெறுவதற்கு இரந்து நிற்றற்கு முயலும் அவரைப் பழித்து மகிழ்வோம்! வாடி தோழி செல்வோம்!"

தன்னைக்காதலித்தஅவருக்கே, தான்உரிமை என்பதைத் தோழியிடங்கூறி, இஃதறியாத தலைவனைப் பழித்து மகிழ அழைக்கும் அழகிய காட்சியைப் பாவடிவில் அகநானூறுநமக்குநல்கியுள்ளது. நல்வெள்ளியார் என்ற நந்தமிழ்ப் புலவர் தோழிக்கு தலைமகள் அறத்தோடு நிற்பதாக ஆக்கியுள்ளார்.

நெருநல் எல்லை ஏனல் தோன்றித்
திருமணி ஒளிர்வரும் பூணன் வந்து
புரவலன் போலும் தோற்றம் உறழ்கொள
இரவன் மாக்களிற் பணிமொழி பயிற்றிச்
சிறுதினைப் படுகிளி கடீஇயர் பன்மாண்
குளிர்கோள் தட்டை மதனில புடையாச்
சூரர மகளிரின் நின்ற நீ மற்(று)
யாரை யோ - எம் அணங்கியோய் உண்கெனச்
சிறு புறங் கவையின னாக அதற்கொண்டு
இருபெயல் மண்ணின் நெகிழ்பு அஞர் உற்றஎன்
உள்ளவன் அறிதல் அஞ்சி உள்ளில்
கடியகூறிக் கை பிணி விடாஅ
வெரூஉமான் பிணையின் ஒரீஇ நின்ற
என்னுரத் தகைமையில் பெயர்த்துப் பிறிது என் வாயிற்
சொல்ல வல்லிற்றும் இலனே அல்லாந்(து)
இனந்தீர் களிற்றிற் பெயர்ந்தோன் இன்றுந்
தோலவா றில்லை தோழிநாம் சென்மோ
சாயிறைப் பணைத் தோட்கிழமை தமக்கே
மாசின் றாதலும் அறியான் ஏசற்(று)
என் குறைப் புறனிலை றுயலும்
அண்கணாளனை நகுகம் யாமே.

அகநானூறு 32, குறிஞ்சி.

[கவையினன் — அணைத்தனன். அஞர் — வருத்தம், ஏசற்று — வருந்தி, ஒரீஇநின்ற — நீங்கிநின்ற, சாய் இறைப் பணைத் தோள் — வளைந்த சந்தினையுடைந்த பெரியதோள், அண்கணாளன் — நம் முன் பக்கத்தேவரும் தலைவன்]

தோல்வி
மகத்தானதுதான்!

★

தோல்வி உள்ளத் திறலைக்காட்டும் ஒரு வாயில். உற்சாகமற்ற தினங்களுக்கு சுவையூட்டுகிறது. இரத்தத்திற்கு உரமூட்டுகிறது. கடுமையான வேலையும் கூடப்பொலிவுள்ள தாக்கிவிடும். வெற்றி மகத்தானதுதான். ஆனால் தோல்வி அதைவிட சில வேளைகளில் மகத்தானதாயிருக்கும்.

வால்ட் விட்மன்.

முல்லை மடல்...!

(6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

குறித்தே சுற்றிக்கொண்டிருந்தது.

அவனின் தந்தையோ பள்ளிக்கூட ஆசிரியர். அதனால் அவன் பல மொழிகளை கற்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. இரஷிய, போலிஷ் ஜெர்மனி ஆகிய மொழிகளில் நல்ல பாண்டியத்தமும், லத்தின் ஈப்ரு. பிரெஞ்சு மொழிகளை சரளமாக படிக்கவும், ஆங்கிலம், இத்தாலியில் மொழிகளில் ஓரளவும் அவன் புலமை பெற்றிருந்தான்.

பல்வேறு மொழிகளில் அவன் கற்ற இலக்கணமும், இலக்கியமும், ஒரு புது மொழியை உருவாக்க எருவாயின. அவனின் ஆழ்ந்த அறிவு, அகிலத்திற்கு ஒரு புதுமொழியை அளித்தது.

1887-ம் ஆணடு சர்வதேச மொழி என்ற தலைப்பிட்டு புதிய மொழியின் பாட புத்தகத்தை டாக்டர் எஸ்பெராண்டோ — தன்னம்பிக்கையாளன் என்ற பெயரில் வெளியிட்டான். இந்த புத்தகம் வெளியிட அவனின் வருங்கால மாமனார் பொருள் உதவிச் செய்தார். இந்த பொருளுதவி, அவனின் திருமணப் பரிசாக அளிக்கப்பட்டது. அதில் அவனுடைய மாமனார், இந்த மொழி ரோமன் ஜெர்மனி ஆகிய மொழிகளின் மூலத்திலிருந்து உருவாககப்பட்டதென்றும், பதினாறு விதிகளே கொண்டதென்றும், சுயமாகவும் தனித் தன்மையோடும் இயங்கும் மொழியென்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தொடர்ந்து பல பாட புத்தகங்களும், அகராதிகளும் வெளியாயின, பல மொழிகளின் இலக்கியங்களும் எஸ்பேரண்டோவில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது, முதலில் போலந்து, பின் ஜெர்மனி, புல்கேரியா, இரஷியா ஆகிய நாடுகளின் ஆதரவு கிடைத்தது. 1894-ம் ஆண்டு டால்ஸ்டாயின் ஆதரவு கிடைத்தது, இந்த மொழியின மதிப்பும் உயர்ந்தது. "இரண்டு மணி நேரப் படிப்பில், எஸ்பேரண்டோவில் எழுத இயலாவிட்டாலும். படிக்க கற்றுக்கொண்டேன்" என்று பாஸ்டர்நிக்கில் டால்ஸ்டாய் எழுதினார்.

அதன்பின் அகிலத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் ஆதரவு பெருகிற்று. 1905-ம் ஆண்டு எஸ்பெராண்டோ மகாசபை பிரான்சில் நடைபெற்றது. இந்த விழாவில் கலந்துக்கொள்ள இம்மொழியின் கர்த்தா, ஜாமன்ஹாவும் அவரது மனைவியும் வார்சாவிலிருந்துபிரான்சுக்கு, மூன்றும் வகுப்பில் பிரயாண்ம் செய்தார்களாம்!

பிரான்சில் அவருக்கு வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. உலகத்தின் கண்ணென தகுந்த வித்தகர்களுடன் விருந்துண்ணும் பெரும் வாய்ப்பும் அவருக்கு கிடைத்தது. இளம் வயதில் கண்ட கனவு, நினைவாகி, புகழாபுரங்களைபரிசாக பெற்றதைக் காண ஜாமன்ஹாவ புளங்காங்கிதமடைந்தான். அவன் கண்ட கனவு பலித்தது. அதைக்கண்டு எப்படி மகிழ்ச்சி அடையாமல் இருக்க முடியும்? இளம் நெஞ்சித்திலே முளைத்த விபரீத ஆசை வையகத்திற்கு ஒரு புது மொழியை அளித்தது.

1914-ம் ஆண்டு போர்முரசு கொட்டியது. எஸ்பெராண்டோவுக்கும் ஆபத்து முளைத்தது. என்றாலும் ஜாமன்ஹாவ் துவளவில்லை, துயரடையவில்லை. மாறாக தனது மொழியை பாதுகாக்க தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டார். அவரின் மூச்சு அடங்கும்வரை இந்த பணியிலிருந்து அவர் விலகவே இல்லை. 1917-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் பதினாலாம் தேதி, புதிய மொழியின் கர்த்தா காலனுக்கு பலியானார் என்றாலும் அவர் மொழி சாகவில்லை. அவர் மாண்டார். ஆனால் அவர்மொழி வாழ்ந்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது! இந்த மொழியில் எண்பதாயிரம் வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. ஜாமன்ஹாவ், இந்த மொழியில் பல கவிதைகளையும், இலக்கியத்தையும் தீட்டி மொழிக்குநல்ல பாதுகாப்பு தேடித்தந்திருக்கிறார்; கோகல் ஷேக்ஸ்பியர் – டிக்கன்ஸ், கதே இன்னும் பிரபல பேனாமன்னர்களின் எழுத்தோவியங்களை மொழிபெயர்த்து இந்தமொழிக்கு நல்ல அரண் அமைத்து தந்திருக்கிறார்.

இன்று, பல்லாயிரக் கணக்கானோர் இம் மொழியை பேசுகின்றனர். ஐம்பதனாயிரம் இலக்கிய செல்வங்கள் இன்று இம் மொழியில் பல்வேறு பாகங்களில் உலவி வருகிறது, இருபது வானொலிகள் இம் மொழிகளில் ஒலிபரப்புகின்றன.

உலகத்தின் ஒரு கோடியில் குமறிய கொந்தளிப்பை தவிர்க்கத் தோன்றிய மொழி இன்று உலக மக்களின் தொட்டிலிலே சீராட்டப்பட்டு, பாராட்டப்பட்டு வளருகிறது!

இந்த மொழியின் நூறாண்டு விழா இம்மாதம் பல நகரங்களில் நடைபெறுகிறது.

இந்த விசித்திர வரலாற்றைக் கொண்டமொழிதான் "எஸ்பரண்டோ'.

நண்பர் பழனிச்சாமி தமிழார்வத்தால், தமிழ் அன்னையின மேல் உள்ள பாசத்தால் தமிழில் பேச புகுந்தகாலைலட்சுமணசாமி 'எஸ்பாரண்டோ'வில்கூட பேசலாம் என்று குறிப்பிட்டார். குறைந்த மக்கள் பேசும்மொழி என்பதாலேயே 'அதில்கூட பேசலாம்' என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடும். என்றாலும் தமிழை அத்துடன் இணைத்திருக்க வேண்டாமல்லவா?

எங்கேயோ ஒரு குக்கிராமத்தில் பிறந்தவன்நெஞ்சிலேபிறந்த மொழி இன்று பாரெல்லாம் கவனிக்குமளவிற்கு பரவிவருகிற தென்றால் தமிழ்மொழி செனட் சபையில் ஒலிப்பதை எவரே தடைச்செய்ய வல்லார்?

உன் சித்தப்பா.

பொங்கல் இதழ் முதல்...

★

★ "தென்னகம்" இரண்டாவது ஆண்டில் நுழைகிறது!

★ புத்தம் புதிய பகுதிகளுடன்

★ எண்ணத்தை கிளறும் வண்ண எழுத்து ஓவியங்களுடன்

★ பனிரெண்டு பக்கங்களுடன் உங்களை மகிழ்விக்க புதுநடை போட்டுவருகிறது

அவனியின் பவனி!

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அந்தளவு நிலைமைகள் கட்டுப்படுத்துகின்றன. கம்யூனிசம், ஜன நாயகம் ஆகிய இருதத்துவங்கள் தான் உலகில் இன்று மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்துவரும் தத்துவங்கள். அவை ஒன்றை ஒன்று அழிக்கமுடியாது! இரண்டு தத்துவங்களும் மனித சமுதாயத்தின் தவிர்க்கமுடியாத உணர்வுகளை நிறை வேற்றும் சாதனங்கள். அவை இரண்டின் கூட்டுறவில்தான்மனிதகுலம் தனது நிறைவையும் அமைதியினையும் காண முடியும். ஒன்றையொன்றை அழிக்க முயலுமேயானால் அது தன்னை அழிக்கும் தற்கொலை முயற்சிக்கொப்பாகும். சரித்திரத்தின் படிப்பினைகள் இவைகள். காலத்தால் எண்ணங்கள் வளறுகின்றன. மாறுகின்றன. அதற்கேற்ப தத்துவங்கள் ஒன்றியிருந்தால்தான் உயிருடன் நிலவும்-மக்களும் போற்றுவர் – தங்கள் வாழ்க்கையில் பின்பற்றுவர் எப்படி மக்களின் ஒரு பகுதியினர் தங்களை மு[illegible]மதியர்கள் என்றும், கிறிஸ்துவர்க[illegible] என்றும் கூறிக்கொண்டு, முகம[illegible]பி, யேசுகிறிஸ்து ஆகியோரின் போதனைகளைப் பின்பற்றுகிறார்களோ, அதுபோலவே, உலகிலுள்ள மக்களில் சிலர் தங்களை கம்யூனிஸ்டுகள் என்றும், ஜனநாயகவாதிகள் என்றும் உலகு உள்ள அளவும் கூறிக் கொண்டேதான் இருப்பார்கள்.

உலக அரசியல் வாதிகளின் உள்ளங்களில் இன்று அலைக் கழித்துக் கொண்டிருக்கும் பல பிரச்சனைகளில் பெர்லின் பிரச்சனையும் ஒன்றாகும். போருக்குப் பின் பிரிந்து நிற்கும் ஜெர்மனி உலகின்கவனத்தை அடிக்கடி கவர்ந்து வரும் நாடாகும். அப்பிரச்சனைக்கு ஒரு நல்ல முடிவு காணும் வரை, உலக அமைதிக்கும் சமாதானத்திற்கும் பேராபத்துத்தான். விரைவில் முடியும் என்ற நம்பிக்கைக்கான அறிகுறியும் தென்படவில்லை. அடிவானம்போல்அடைய முடியாத நிலையோ என்றுகூட எண்ண வேண்டியுள்ளது.

ஐரோப்பிய அரசியலில் ஒன்று சேர்ந்த ஜெர்மனி மிகவலுவுள்ள பகுதியாகும். சோவியத் ரஷியாவும், அமெரிக்காவும் ஜெர்மனி ஒன்றுபட வேண்டும் என்று வாய்இனிக்கப் பேசுகிறார்களேதவிர, சாத்தியமாக்க இருவருமே அஞ்சுகிறார்கள். இரு வல்லரசுகளின்பலப்பரிட்சையில் அந்நாடு ஒரு சகடக் காயாகவே பயன்பட்டு வருகிறது.

கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக வல்லமைமிக்க முதலாளித்வத்தை எதிர்த்து, சோவியத் ரஷியா தனது நாட்டில் கம்யூனிசத்தை விடாப்பிடியாக வளர்த்து வந்துள்ளது. சகல துறைகளிலும் தன்னை ஒருபலமுள்ள சக்தியாக சோவியத் யூனியன் அமைத்துக் கொண்டுள்ளது.

உலகில் எந்த சக்தி[illegible]ல ஹீனப்படுத்த மு[illegible] அளவுசெயலாற்றுகிறது. க[illegible]னிசம் நல்ல வகையில் வேர்விட்டு சோவியத்மண்ணில் ஊன்றியுள்ளது. செயலாற்றும் முறையில் வேண்டுமானால் மாற்றங்கள் அடிக்கடிஏற்ப்படலாமே தவிர. மூல நோக்கங்களிலிருந்து துளியேனும் பிறழாத சூழ்நிலையைக் காண்கிறோம். முதலாளித்வ அரசாங்க தலைவர்கள் கையாளும் தந்திரங்களைவிட, மேலாக பொதுவுடமை நாடுகளின தலைவர்கள்செய்துகாட்டுகிறார்கள். ஸ்டாலின காலத்திற்குப் பின குருஷ்சேவ் தலைமைப் பொறுப்பினை ஏற்றபினபு இதனைத் தெளிவாகக் காண முடிகினறது.

நிகழ்காலம், சென்ற காலத்தின் குழந்தை: வருங்காலத்தின் தாய் என்றான், இங்கர்சால். கடந்த பத்து ஆண்டு நிகழ்ச்சிகள் சிலஉண்மைகளைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. அவற்றிலிருந்து எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளை ஒருவாறு யூகிக்க முடிகிறது. உலகெங்கும் இன்று காணப்படும் விடுதலை உணர்வு பல நாட்டு அடிமைத் தளைகளை உடைத் தெறியும். விடுதலை மணிக்கொடி வான் முட்டப் பறக்கும். வளர்ந்துள்ள நாடுகள் தனித்து இயங்க முடியாத சூழ்நிலை: எனவே பின் தங்கிய நாடுகளுக்கு பொருளாதார உதவிகள் அளித்தே ஆகவேண்டிய கட்டம். அது அவர்களின் வாழ்வில் பொறுப்பை உண்டாக்கும். உலகின தலை நாடாயிருந்த பிரிட்டன போனற நாடுகளின் செல்வாக்கு நிச்சயம் மறையும். கதிரவன கீழ்த்திசையில் உதித்தால் காரிருள் மறையத்தானே வேண்டும்?

வல்லரசுகளிடையே உச்ச கட்ட மாநாடு அடுத்த ஏப்ரலில் நடப்பதற்கான அறிகுறிகள் தெனபடுகினறன. அது அவர்களுக்கு மத்தியில் நிலவும் இடைவெளியினைக் குறைத்து ஒருவர்க்கொருவர் நல்லவகையில் புரிந்துக்கொள்ளப் பயனபடும். சோவியத்பிரதமர் குருஷேவ் அவர்களின் அமெரிக்க பயணமும், அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஐக்கின சமீபத்திய சுற்றுப் பயணமும் இந்த முனையில் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகள் எனறு கூறலாம். ஐம்பதிலிருந்து அறுபதை நோக்கி செல்லும் மனித குலத்திற்கு இவை அனைத்தும் நம்பிக்கை ஊட்டும் காரியங்கள்.

— கிருஷ்ணசாமி,
பி. ஏ. (ஆனர்ஸ்)

அச்சிடுபவர்: கே. இராசாராம், பி.ஏ., கஸ்தூரி வித்தோ ஓர்க்ஸ், 34, சின்னத்தம்பி தெரு, சென்னை-1.
ஆசிரியரும், வெளியிடுபவரும்: கே. ஏ. மதியழகன், பி.ஏ., 126, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-6.